

РЕШЕНИЕ

№ 211

гр. Пазарджик, 16.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК в публично заседание на
шестнадесети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Борислав Ал. Илиев

при участието на секретаря Петя Кр. Борисова
като разгледа докладваното от Борислав Ал. Илиев Гражданско дело №
20225200100012 по описа за 2022 година

Производството е образувано по обективно съединени иски предявени от Р. А. Р. от гр.В, чрез адв.Д.Т. от САК против М. Т. Р. от гр.В. по чл.49 във вр. с чл.45 от ЗЗД и чл.86 във вр. с чл.84,ал.3 от ЗЗД за сумата в р-р на 25 100 лева.-неимуществени вреди,ведно със законната лихва считано от 27.02.2021г. до окончателното и изплащане и деловодни разноски ,ведно с разходите за адвокатско възнаграждение.В исковата молба се твърди, че на 27.02.2021 г., около 7:30 ч. в гр. В., на центъра на града пред заведение, доверителят ми Р. А. Р., ЕГН: ***** е бил нападен и прободен с нож от съседа си М. Т. Р., ЕГН: *****.Вследствие на инцидента, пострадалият е постъпил по спешност с екип на ЦСМП в МБАЛ Пазарджик АД в общо тежко състояние, без ясен спомен за случилото се в Хирургичното отделение. Видно от приложената Епикриза ИЗ № 2705/09.03.2021 г. по описа на лечебното (инсденис. доверителят му е бил хоспитализиран за периода от 27.02.2021 г. (непосредствено след инцидента) до 09.03.2021 г. След обстоен преглед, лекарите му поставили следните окончателни диагнози, които по своя медико-биологичен характер се изразяват в следното: *I рааматичен пневмоторакс, Vulnus punctum penetrans thoracis regio inframamria dextra. Pneumothorax dextra. Открита рана на гръдния кош.* Вследствие на паръгването с нож в дясната предна латерална област на гръдния кош, пострадалият е с кръвозагуба и главоболие. Оплаква се о) болки в дишането , тежест в гърдите и затруднено дишане. Констатирано е в дясна гръдна половина в регио инфрамамария - едно прободно отвърегвие на ниво 5-6 ребро по предна акеиларна линия. Входно отвъсие с дълбочина около 4 см. тангенциално с проникване в гр. к ютка в дясно оеталбено до липсващо дишане. В ляво - везикуларно дишане. Рентгенографски данни за пневмоторакс в дясно горно и отчасти средно белодробно полевостиращ до 5-то ребро

аксиларно. Опериран е по спешност, с възстановено дишане и пърчино зарастващи рани. Торакоцентеза. Обработени са раните и следва шев на мускули и фасция. Срещу ответника по настоящето гражданско съдопроизводство М. Т. Р. ЕГН:***** е образувано НОХД № 1115/2021 г. по описа на Районен съд гр. Пазарджик. Наказателна колегия. 10-ти наказателен състав, което НОХД е прекратено с влязло в сила споразумение, обективизирано в протокола от проведеното на 23 юли 2021 г. открито съдебно заседание. Видно от приложения протокол: „...подсъдимият М. Т. Р. роден на . в гр. В., обл. П., живущ в гр. В., обл. П., ул. „П. и т.“ № , българин, български гражданин с основно образование; разведен, работещ, неосъждан. ЕГН: *****. СЕ ПРИЗНАВА ЗА ВИНОВЕН в това, че на 27.02.20\$ г. в гр. В., обл. П., чрез нанасяне на удар с нож в областта на гръдния кош е причинил на Р. А. Р. средна телесна повреда, изразяваща се в проникващо прободно-порезно нараняване, причинил травматичен десностеиоп пневмоторакс, довело до нараняване, проникващо в гръдната кухина, поради което на основание чл. 129, ал. 1, във вр. с ал. 2 от НПК, вр. е чл. 54 от НПК му е определено наказание ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА за срок от ЕДНА ГОДИНА ИДВА МЕСЕЦА. На осн. чл. 66, ал. 1 от ИК изтърпяването на наложеното наказание лишаване от свобода се отлага за изпитателен срок от ТРИ ГОДИНИ.

Възпитателната работа с условно осъдения се възлага на Наблюдателната комисия при Община Септември. "НОХД № 1115/2021 г. по описа на РС-Пазарджик, НО, Х с-в е прекратено и присъдата е влязла в законна сила на 23.07.2021 г.

Поради горепосочените множество тежки травми, пострадалият е претърпял редица интервенции.

Видно от Съдебномедицинско удостоверение № 72/22.03.2021 г., изд. от д-р Б. Х. П. - съдебен лекар и началник ОКПСМ при МБАЛ Пазарджик АД, вследствие на процесния инцидент доверителят е получил тежки травматични увреждания, изразяващи се следното: Хирургично обработена, проникваща прободно - порезна рана; Пневмоторакс в дясна гръдна половина; Контузия на гръден кош с кръвонасядания по дясната част на гърдите с размери 5x5 см.; Прободно отворсие на ниво 5-6 ребро по предна аксиларна линия; Хоризонтално разположена хирургично обработена порезна рана с размери 5x4 см.; 4 хирургични конци; Световъртеж, гадене, виене на свят и белези.

Пострадалият е получил придружаващи заболявания, изразяващи се в силни болки в областта на гръбначния стълб вдясно, торса, силни и остри болки на дясната раменна става, оплаква се от дезориентация, главоболие, световъртеж, виене на свят и гадене.

След изписването на пострадалия от болничното заведение, той продължава лечението си в домашни условия. В резултат на причинените му травми, той е с множество болки в областта на гръдния кош. Той не може да обслужва сам санитарно - битовите си нужди. Той е със силни болки в областта на дясната гръдна половина и поради тази причина е потърсил допълнителна медицинска помощ, изразяваща се периодични контролни прегледи. Пострадалият е подложен на продължително медикаментозно лечение, което продължава и към настоящия момент. Поради естеството на лечението и проведените интервенции, доверителят ми е подложен на строго наблюдение с рехабилитационни процедури.

В резултат на получените травматични увреждания, пострадалият изпитва болки и страдания. Съгласно лекарските предписания му е препоръчано да извършва минимални движения и да не се натоварва. Лечебният и възстановителен период на довери!сля ми продължава и в настоящия момент, а се очаква при добро развитие да приключи след около половин година, като възстановяването на психическото здраве е възможно, но е за неопределено време.

Вследствие на горепосочения инцидент, физическото състояние на пострадалия е увредено, но по-голямата травма е в душевността му. Получените травми се отразяват изключително зле на психическото му здраве. След инцидента, доверителят му е силно потиснат, лесно раздразнителен и нервен. Към настоящия момент, г-н Р. се оплаква от понижено настроение, тревожност, нарушения на паметта и вниманието, изпитва иранически страх, че случилото се може да се повтори. Страхува се, че инцидентът е можело да завърши фатално за него и е силно разтревожен от бездействието и липсата на обезопасяване на обекта. Споделя за преживения ужас и че инцидентът ще го съпътствало живот. Той се възстановява изключително бавно и трудно и инцидентът е рефлектирал по изключително болезнен начин на пострадалия. Той не се е възстановил психически, психично напрегнат е, тревожно дистимен и с чести психогенни провокирани пристъпи. Обективното състояние на пострадалия се изразява в безсъние, тревожност, загуба на тегло, безапетитие, страхови изживявания. Всичко това рефлектира и върху социалния му статус.

Към настоящия момент, доверителят му се оплаква от невъзможност да се грижи сам за себе си, което предполага до него да има постоянно човек, който да се грижи за него. Той сгръдал от понижено настроение, тревожност, нарушения на паметта и вниманието, изпитва иранически страх, че случилото се може да се повтори в бъдеще. От инцидента до днес, пострадалият живее при близките си. Поради необходимостта от допълнително последващо лечение, провежданата до момента терапия е с болкоуспокояващи лекарства е продължена за неопределено време.

Получените от пострадалия телесни увреждания са пряка и непосредствена последица от инцидента, настъпил на 27.02.2021 г. в гр. В. Вредите се изразяват както във физически болки и страдания от получените телесни увреждания и последващото болезнено и незавършило възстановяване, така и в претърпян психически и емоционален стрес.

В резултат на описаното в началото на исковата молба престъпление, което е безспорно установено е влязло в сила споразумение, ответникът М. Т. Р., ЕГН: ***** е причинил на пострадалия Р. А. Р., ЕГН: ***** наранявания описани по-горе, които са довели до увреждане на здравето на пострадалия, опасно за живота. С противоирравното си деяние, ответникът е причинил на пострадалия имуществени и неимуществени вреди, изразяващи се в душевни болки и страдания, безпокойство, притеснения, ранно затруднение на движенията, трайни увреждания на главата и крайниците, множество белези и болки. В резултат на горепосоченото, пострадалият е бил приет в много тежко състояние в болницата, където е бил опериран и след това е бил дълго време под домашно течение в напълно нетрудоспособно състояние. До днешния момент, пострадалият е в пекомфорпю здравословно състояние и до общо влошаване на качеството му на живот и дискомфорт, как го и до нетрудоспособност. Пострадалият е изпаднал в дълбок стрес и е непълноценен за себе си и обществото. Извършеното престъпление и нараняванията, получени о] ищеца ще оставят трайни доживотни непреодолими последици в съзнанието му.Противоправното поведение ответника е станало причина за настъпване на процесния шцидент и ангажира отговорност му, съгласно чл. 49 ЗЗД, във вр. с чл. 45 ЗЗД и за ищеца е налице правен интерес да претендира по съдебен ред изплащане на обезщетение за претърпени от него имуществени и неимуществени вреди от пряко от ответника. Претърпените вреди са в пряка причинно-следствена връзка с уврежданията на пострадалия.От изложените факти е видно, че са налице всички елементи от фактическия състав на неправомерното увреждане, което ангажира отговорността на ответника - виновно и противоправно деяние и пряка причинно-следствена връзка между извършените нарушения, настъпилия инцидент и претърпените от пострадалия вреди. Същото представлява събитие, вследствие на което за увреденото лице възниква правната възможност да претендира обезщетение за всички претърпени вреди от отговорния за това правен субект. Обсъждайки съдебната практика за подобен вид телесни увреждания и разбирането на Съда, че размерът на обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост , като същото обезщетение трябва да бъде съобразено с икономическата обстановка в страната. Приемането на Република България в Европейския съюз и поемането на договорните ангажименти спрямо същия, е съпроводено и с

настъпващи промени огнено размера на обезщетенията, които следва да се изплащат за претърпени неимуществени вреди. Гази тенденция е необратима и тя оказва влияние при определяне напоследък на по-голям размер на обезщетенията, присъждани от съдилищата. При определяне размера на обезщетение за претърпените от доверителя му неимуществени вреди следва да се вземе предвид, че са налице [ранни последици за здравословното му състояние - физическо и психическо. Физическите и психически болки и страдания, не могат да бъдат съизмерими с пари, но тяхното обезщетяване следва да бъде равностоен еквивалент на всички претърпени от увреденото лице щети.

В тази връзка и на основание чл. 49 ЗЗД, във вр. с чл. 45 ЗЗД и чл. 86 ЗЗД, във вр. с чл. 84. ал. 3 ЗЗД. за Р. А. Р., ЕГН: *****, е налице правен интерес да претендира по съдебен ред изплащане на обезщетение за претърпени имуществени и неимуществени вреди, ведно със законната лихва, вследствие на процесния инцидент пряко от М. Т.Р. I I Н: *****.

Представя банкова сметка, по която би могло да бъде изплатено претендираното обезщетение, а именно: IBAN: , BIC: UBBSBGSF. При банка: „Обединена Българска Банка” АД. Сметка в лева с титуляр Д.С. Т.. Клиент: М. Т. Р., ЕГН: *****.

Моли да се осъди М. Т. Р., ЕГН: *****, да заплати на Р. А. Р., ЕГН: ***** парично обезщетение за претърпените от него неимуществени вреди в резултат на инцидент, настъпил на 27.02.2021., около 7:30 ч. в гр. В., общ. С., обл. П., на центъра на града пред заведение, в размер на 25 100 лв. (двадесет и пет хиляди и сто лева). ведно с дължимата лихва за забава върху присъдените парични обезщетения за претърпени неимуществени вреди от датата на процесния инцидент (27.02.2021 г.) до окончателното плащане на обезщетението и направените от него съдебно - деловодни разноски по настоящото дело, ведно с разходите за адвокатско възнаграждение. Сочи доказателства .

В срока по чл. 131 от ГПК е постъпил отговор от ответника ,чрез процесуалния му пълномощник адв.П.К. в който изразява становище по допустимостта на предявените иски, като счита същите за допустими. По отношение на основателността, счита, че предявения иск е частично основателен, като размерът му е изключително завишен и не отговаря на принципите на справедливост предвидени в чл. 52 ЗЗД. Твърди се, че със споразумение между М. Т. Р. и Районен съд Пазарджик по НОХД № 1115/2021 г. ответника Р. е бил признат за виновен в извършване на вмененото му с ОА престъпление спрямо ищеца Р.Р., в това, че на 27.02.21г. му е причинил средна телесна повреда изразяваща се в проникващо в гръдната кухина прободно-порезна рана, поради което на осн. чл. 129 ал.1 от НК му е било наложено наказание 1г. и 2м. лишаване от свобода, което на осн. 66 от НК е било отложено за изтърпяване за срок от 3г.

Съгласно разпоредбата на чл. 300 от ГПК влязлата в сила присъда е задължителна за гражданския съд, който разглежда последиците от деянието относно това извършено ли е то, неговата противоправност и виновността на дееца.

С исковата молба са представени 1 бр. Епикриза на ищеца за прием в МБАЛ-Пазарджик от 27.02.21г., изписан на 09.03.21г. с диагноза травматичен пневмоторакс, без открита рана в гръдната кухина. Към молбата е приложено и СМУ № 72 от 22.03.21г. изготвено от д-р П.

Описват се подробно придружаващи заболявания, чието лечение се извършва в домашни условия, както и липсата на възможност ищеца сам да обслужва санитарно-битовите си нужди.

Навеждат се твърдения за продължително медикаментозно лечение, което продължава и до ден днешен, както и че поради естеството на проведеното лечение и извършени интервенции ищеца е провел и рехабилитационни процедури. Излага се становище, че по лекарско предписание на ищеца му е било препоръчано да не се натоварва физически и да извършва минимални движения.

Твърди се, че вследствие на претърпяна катастрофа състоянието на ищеца е тежко, но

изключително голяма травма за него е претърпяла душевността му, доведен бил до депресивни състояния, което дълго време не му позволявало да изпълнява семейните си задължения, което рефлектирало и върху социалния му статус.

Излага се становище от необходимост за допълнително последващо лечение, като настоящата терапия е удължена за неопределен период от време.

Твърденията изложени в обстоятелствената част на исковата молба по отношение на търпените болки и страдания от пострадалото от престъплението лице Р.Р., са преекспонирани, голословни и неподкрепени с каквито и да било писмени доказателства.

Видно от представената, като писмено доказателство Епикриза на ищеца за прием в МБАЛ-Пазарджик от 27.02.21 г., изписан на 09.03.21г. с диагноза травматичен пневмоторакс е била извършена операция по спешност, която е протекла без каквито и да било усложнения, като времетраенето и е бил не повече от 1 час от 14:00 до 15:1 Оч на 27.02.21г. Ищеца не е имал удължен престой в болницата, което също води на извода, че последващи усложнения не е имало.

В Епикризата са посочени два броя контролни прегледи на конкретни дати / 12.03.21 г. и 17.03.21г. /, за които не се представят доказателства, че са били извършени и че ищеца е посетил лекарски кабинет, което води на извода от дезитнересованост към своето здраве и необходимостта от допълнително лечение.

В изготвеното СМУ от д-р П. на 22.03.21г. също липсва описание за извършени контролни прегледи от лекуващия лекар, като съдебния лекар е описал единствено представената от ищеца Епикриза № 2705 от 2021 г.

По отношение на описаните придружаващи заболявания /силни болки в областта на гръбначния стълб, торса, дясна раменна става, дезориентация, световъртеж, гадене/ няма и едно доказателство установяващо твърдените болки и страдания.

Освен това счита, че не става ясно в резултат на какво са тези заболявания, тъй като не е налице причинно следствена връзка м/у травматичния пневмоторакс, без открита рана в гръдната кухина и твърдените придружаващи заболявания - силни болки в гръбначния стълб, а още по-малко дясна раменна става.

Твърди се за проведена рехабилитация и строго наблюдение, но лисват каквито и да било документи удостоверяващи проведена рехабилитация. Не става ясно от кой лекар и в коя болница е извършено „строгото наблюдение“. Липсва документация от лекуващ или наблюдаващ лекар, от която да е видно изготвена препоръка за минимални физически натоварвания или болничен лист, от който да е видно, че същия не следва да посещава работното си място поради намалена работоспособност.

Навеждат се твърдения за претърпяно ПТП и изключително тежко състояние на пострадалия Р., като не ставало ясно каква е причинно следствената връзка м/у инцидента от 27.02.21г. и инцидента с лек автомобил. Твърди се, че пътния инцидент е рефлектирал изключително върху психиката и здравето на ищеца без да се представя медицинска документация за изложеното. Освен това липсват доказателства подкрепящи изложените факти и обстоятелства свързани с претърпяно ПТП.

Твърди се, че и до ден днешен продължава възстановителния период на пострадалия-ищеца Р., но не са представени никакви медицински документи установяващи твърдението, за удължено лечение или необходимост от такова. Излагат се доводи, че Р. страда от нарушение на паметта и изпитвал панически страх, за което също не се представят медицинска документация.

Навеждат се твърдения, че ищеца не е бил в състояние да се обслужва сам, както и

необходимостта от човек, който постоянно да се грижи за него, което отново не се подкрепя с документи доказващи ограничените му физически възможности, намалената работоспособност или нуждата от социален работник или рехабилитатор обслужващ нуждите му.

С оглед на гореизложеното, моли да се приеме, че иска следва да бъде уважен в един значително по-малък размер, такъв какъвто е и трайната практика на ВКС за подобен вид телесно увреждане. В противен случай би бил нарушен принципа за справедливост предвиден в чл. 52 от ЗЗД и уваженото над размера на постоянната практика на ВКС, би се явило неоснователно обогатяване от ищцовата страна за сметка на ответника.

Не възразява по доказателствените искания направени от ищцовата страна, като моли, да бъдат допуснати двама свидетели при режим на довеждане, които ще установяват обстоятелства свързани с направените в исковата молба твърдения. Моля, да бъдат присъдени сторените разноски от доверителят ми по настоящето дело и пред всички инстанции.

Съдът като прецени събраните по делото писмени и гласни доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, прие за установено от фактическа страна следното:

От служебно приложеното НОХД №1115/2021г. по описа на Районен съд Пазарджик е видно, че същото **е прекратено с влязло в сила споразумение, обективизирано в протокола от проведеното на 23 юли 2021 г. открито съдебно заседание в което „...подсъдимият М. Т. Р. роден на г. в гр. В., обл. П., живущ в гр. В., обл. П., ул. „П.“ № , българин, български гражданин с основно образование; разведен, работещ, неосъждан. ЕГН: *****. СЕ ПРИЗНАВА ЗА ВИНОВЕН в това, че на 27.02.2021 г. в гр. В., обл. П., чрез нанасяне на удар с нож в областта на гръдния кош е причинил на Р. А. Р. средна телесна повреда, изразяваща се в проникващо прободно-порезно нараняване, причиниш травматичен десностеиен пневмоторакс, довело до нараняване, проникващо в гръдната кухина, поради което на основание чл. 129, ал. 1, във вр. с ал. 2 от НПК, вр. е чл. 54 от НПК му е определено наказание ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА за срок от ЕДНА ГОДИНА ИДВА МЕСЕЦА. На осн. чл. 66, ал. 1 от ИК изтърпяването на наложеното наказание лишаване от свобода се отлага за изпитателен срок от ТРИ ГОДИНИ.**

Възпитателната работа с условно осъдения е възложена на Наблюдателната комисия при Община Септември. "НОХД № 1115/2021 г. по описа на РС-Пазарджик, НО, Х с-в и присъдата е влязла в законна сила на 23.07.2021 г.

От Съдебномедицинско удостоверение № 72/22.03.2021 г., изд. от д-р Б. Х. П. - съдебен лекар и началник ОКПСМ при МБАЛ Пазарджик АД се установи, че вследствие на процесния инцидент доверителя е получил тежки травматични увреждания, изразяващи се следното: Хирургично обработена, проникваща прободно - порезна рана; Пневмоторакс в дясна гръдна половина; Контузия на гръден кош с кръвонасядания по дясната част на гърдите с размери 5x5 см.; Прободно отвърсие на ниво 5-6 ребро по предна аксиларна линия; Хоризонтално разположена хирургично обработена порезна рана с размери 5x4 см.; 4 хирургични конци; Световъртеж, гадене, виене на свят и белези.

По искане на ищеца, по делото е назначена съдебно-медицинска експертиза с поставени задачи: В отговор на поставените въпроси:

1. Какви телесни увреждания е получил ищеца вследствие на процесния инцидент и какво лечение му е проведено? В заключението си в.л. е отразило, че при инцидент на

27.02.2021 година около 07,45 часа в град В., област П., е пострадал Р. А. Р., ЕГН ***** на 38 години от град В., улица „" № .Пострадалият Р. е транспортиран с линейка до Спешно отделение при МБАЛ „Пазарджик" АД, където той е бил прегледан, изследван, консултиран, диагностициран и приет за лечение по спешност в 09,17 часа на 27.02.2021 година в Хирургично отделение на болницата.Бил лекуван със следните диагнози: Прободно-порезно проникващо нараняване на гърдите в дясно / входна рана в дясно, под гръдното зърно с дълбочина около 4 см. Десностраничен пневмоторакс /излив на въздух в дясната плеврална кухина/. Код по МКБ-10: S27.00 Травматичен пневмоторакс, без открита рана в гръдната кухина. На 27.02.2021 година от 14,00 часа до 15,10 часа той е бил опериран по спешност, като му е било извършено: торакоцентеза в пето дясно междуребрие по предна аксиларна линия, ревизия на прободно-порезната рана, шев.На 09.03.2021 година Р.Р. е изписан за вкъщи, за да продължи лечението при домашни условия.

2.Дали описаните увреждания са в причинна връзка с процесния инцидент? В.л. в заключението си е посочило,че описаните травматични увреждания се намират в пряка причинно-следствена връзка с процесния инцидент.

3.Колко време е продължило възстановяването на пострадалия и ще се възстанови ли той напълно? В заключението си в.л. е посочило,че възстановяването на ищеца след прободно-порезното нараняване протича в следните етапи:Разгъването на десния бял дроб и възстановяването на дишането в пълен обем става в дните след извършената торакоцентеза. То е проконтролирано рентгенологично и е повод за изписването на пациента. Свалянето на конците от оперативните рани се извършва в период от 7-10 дни след обработката им.Функционално възстановяване и преодоляване на болковия синдром.Възстановяването на ищеца е продължило общо около 1,5-2 месеца.

4.Какви болки и страдания като характер и интензитет е търпял ищеца до настоящия и какви ще търпи за в бъдеще? В.л. е посочило,че непосредствено след нараняването и в ранния след оперативен период ищецът е търпял остра режеща болка, което налагало купирането и с медикаменти. Болката е била налична, макар и с намаляващ интензитет в срока, посочен по-горе. Тя се е засилвала при дишане, кашлица, обръщане в леглото и физически натоварвания.

5.Какви са трайните последици за здравословното състояние на ищеца, получени, вследствие на процесния инцидент? В заключението си в.л. отразява,че към момента няма медицински данни за настъпили усложнения в резултат на процесния инцидент.

6.Възможно ли е ищеца да се възстанови напълно вследствие на получените телесни увреждания? В.л. е отразило,че е възможно , и той е възстановен напълно.

7.Налице ли са видими белези по тялото на ищеца, вследствие на процесния инцидент? В заключението в.л. е отразило,че са налице ръбци от рани-прободнопорезната и оперативните, описани при прегледа.

8.Какво лечение е проведено и каква е била неговата продължителност? Правилно ли е то? В заключението си в.л. е отбелязало,че при пострадалия е проведено комплексно лечение- оперативно и медикаментозно. Той е опериран по спешност, като е извършена

торакоцентеза и дренаж на дясната плеврална кухина. Едновременно с това е провеждана терапия с вливания, антибиотици, противовъзпалителни и болкоуспокояващи средства. Лечението е комплексно и отговаря изцяло на съвременните медицински стандарти.

Съдът кредитира с пълно доверие заключението, изготвено от вещото лице д-р П.М. по отношение на което страните не са възразили.

В.л.М. в съдебно заседание заявява, че е представил заключение, което поддържа изцяло. За изготвяне на заключението е използвал цялата документация - медицинска и немедицинска по делото и е извършил личен преглед на лицето. Заявявайки е допълнил, че самото пробождање на гърдите в дясно е нарушило херметичността на дясната плеврална кухина, при което атмосферен въздух попада в плевралната кухина, което състояние е известно като плевмоторекс. В случая няма значителен излив на кръв в плевралната кухина, което да сочи за увреждане на десния бял дроб. Той е диагностициран още при постъпване, като е описано, че пробождањето е в най-ниската част на гръдната клетка, ребрено диафрагмален синус. Така, че може да се каже следното: нараняването е проникнало през кожата, подкожието и гръдната мускулатура и е достигнало до дясната плеврална кухина, нарушавайки клетката. В предвид на изложеното безспорно е нараняването, което прониква в плевралната кухина. Дълбочината на раневия канал има допирателност, не директно прониква, а малко косо, което удължава дължината, но може да се твърди, че дълбочината на раневия канал е не повече от 4 см. Те са го разширили при операцията да извършат обработка на засегнатите подкожни структури, поради което при описанието при прегледа е включено и това разширяване. В конкретния случай е имало частичен плевмоторекс, а не тотален, който обхваща горното и средно белодробно поле. От тук нататък са две възможностите с този въздух който се е излял в плевралната кухина. От една страна е възможно да се стигне до пълен плевмоторекс, ако продължи проникването не се предприемат своевременни медицински мерки, а от друга страна е възможно и резорбция на този въздух. В случая колегите са решили, че следва да се извърши евакуация на въздуха от белодробната кухина. Тези състояние излива на въздух в плевралната кухина, особено някои видове от тях могат да доведат до опасност за живота без прилагане на медицински мерки. Това зависи изцяло от количеството на въздуха, който е проникнал. По отношение на усложненията, такива не са установени, нито към момента се установяват усложнения в резултат на това увреждане. Характера на увреждането не изисква режим на легло, това е рана която се третира като всички рани при положение, че белият дроб е разгънат, отделно по делото е приложено медицинско удостоверение от медицински преглед, на който преглед пострадалият се е явил сам и не се съобщава да е извършван в дома му. Това е било няколко дни след инцидента. Медицинското удостоверение е от 22. март, 11.20ч., а увреждането е на 27 февруари. Това нарушава трудоспособността за периода, който е посочен, нарушена е възможността за полагане на физически труд. След това няма данни той да е посещавал други лечебни заведения или лекари, свързани с това нараняване или да са давани болнични за временна нетрудоспособност или да е преминавал през комисия на ТЕЛК.

По искане на страните, по делото са разпитани свидетелите С. П./майка на ищеца/

В показанията си св. С.П.:заявява,че знае за какво се води делото. Тоя М. ударил с ножа сина и. Тя после чула, когато хората се провиквали там в махалата, и тя се качила да види какво става там в барчето отвънка. Тя била в къщи, а те били в барчето отвънка. Там е станало това нещо. Тя не помни кога точно станало това нещо. Миналата година било, май било лятото. Отивали на работа. Есен ли била, кога било— не помни. Те отива ли на работа. Не помни точно кога било, но сутринта било това нещо към 7:30-8:00 часа. Тя си била в къщи и чула, че хората викат, пискат.Тя се качила да види какво става там. Когато да иде, те го били закарали.Те живеели по-надолу, а това се случило в барчето отвънка, в центъра на махалата. Когато отишла там, те го закарали. Хората му дали първа помощ, закарали го. Тя останала отвънка и останала като гръмната. Викала: къде го закараха? Долу имало кръв и тя като видяла, вече си загубила акъла. Тръгнала, отишла в болницата при него. Веднага хванала кола и тръгнала по него в болницата, да види какво става. Него го карали с „Бърза помощ“. Р. лежал в болницата до 08.03.2021 г. – 10 дена – в държавната болница лежал – тук в П. В къщи си прекарал много тежко, превръзки му правила, гледала го. Всичкия тежък случай в къщи го прекарал Р. Тя му правела превръзките. Ей тука бил намушкан Р. с ножа, настрани (сочи лявата страна под гърдите), където го ударил оня – под гърдите настрани . Превръзките му правела тя. Били адски болки, пискал, не можел да спи, викал по цяла нощ, имал шевове. Три месеца ли, колко, лежал, не можел да стане от леглото. Той и сега, и сега не можел да работи, не можел да вдига тежко. Той не можел едно дърво да нацепи за вкъщи. М. – този, който го удари - го осакатил. Той го ударил много жестоко. Братята му на Р. пращали пари и така го издържали. Те са по чужбина, пращали му по някой лев. Те и двамата са безработни. Р.нямал семейство. М. живеел до тях, съседи са, познавали се с него. Не знае техните отношения с Р.Не били лоши отношенията им, нямало такива работи. Аз не го е видяла М. тогава в деня на инцидента. Той - Р. - отишъл, станала случката и никой не е видяла там. М. избягал. Р. тръгвал на работа тогава. Тогава работел в една градина с дървета. Работел на градината на един човек, който му плащал 40 лева надница. Р. като тръгнал за работа, не знае М. откъде се е явил и какво е правил. Други нямало. Аз когато отишла там, всички били избягали, никой нямало. Хората се събраха, едни отсреща гледат. М.е ударил някой друг от махалата преди време. Р. не бил добре психически сега, откакто го ударил М. Взел да вика, взе да се нервира синът ми от страха. Страх го било от случката, като се е случило ,внезапно и нощно време, както спи – вика. Синът и живее при тях. Само те полагали грижи за него, няма друг. Ходел на лекар, но тя и дома му правела превръзките. Нямали възможност да го карат в болницата, за да му правят превръзките. Нямали кола и не можели да го карат в болница. Те били безработни и двамата, как да му правят превръзки. Тя ги правела у дома - вземала от аптеката риванол и други работи – превръзки, марли и тя му правила превръзките у дома. Рехабилитация не са му правили, защото не можели да идат - нямали пари. Няма с какво да идат, нямали кола.Те двамата безработни какво можели да направят. Мъчели се у дома да го лекуват. Пиел хапчета за болките, бая ги пил. Лекар му ги изписал. От тяхната лекарка от селото му вземала успокоителни така да пие. Нямам рецепта за тези успокоителни, тя е хвърлила.

В показанията си св.А. П. –баща на пострадалия установява,че този инцидент се случил, когато Р. тръгнал на работа. Тогава работел на черешите за 40 лева надница. Той станал сутринта, отишъл и го пробождат с ножа пред камерата. Там на камерата всичко било записано в барчето. 10 дни лежал в болницата. Точно на 8-ми март миналата година го изписали от болницата. Той си бил в къщи,когато Р. тръгнал на работа. Как да върви по него И после слушат, че са го ударили с нож - този М. Те си били у дома и чули, че нещо е станало. Комшиите казали: „Бягай, че синът ти е ударен с нож от М.“. Й. викал: „Удари го с нож и ще мре. Сума кръв има“. Отишли и действително било така. Забрали го с линейката.Те като отишли, него го нямало. Хванали една кола и отишли при докторите. Те от силно притеснение не влезнали при него,а баджанакът влезнал при него. М. не го видели там, той избягал с колата. После у дома си го гледали. Р. пиццал, квичал през нощта, болки, стрес, не можел да работи. Този М. не бил адекватен, когато пиел алкохол. По-миналата година ударил братовчед си с балтия по главата, но нали са първи братовчеди, не подали жалба и не го съдили. Помежду си се спогодили някак си – с пари ли, с какво ли, не знаел. Жена му на М. се развела с него. Той пиел ли алкохол, буйствал много. Жена му откак избягала още по-лошо станало, станал още по-ненормален. Той пиел ли, буйствал много абсолютно с всеки един. Синът и, като го изписали, 5-6 месеца бил все така в неудобно положение - не можел да работи, страх го било да излиза, носили му ядене, сокове, това-онова. Благодарен бил все пак на братята му, че изпращат пари от И., от А., та да го поддържат и сега трябва да връщат тези борчове, когато могат. Р. 2-3 месеца не е станал от страх. Не излизал изобщо. Страх го било да излезе навън от уплах, от страх. Сега малко се поуспокоил тука, а те иначе не се закачали с М. Той минавал, заминавал, пиел си кафето, свободен си бил , движил се, имал си пари човекът – кой като него. От Кремиковци му дали пари, от друго място. Щерките му били навън. М. работил в цеха като заварчик и вземал много хубава пара, но пие ли – много е ненормален. Скарал се е с 99 % от махалата – гаранция. Ако трябвало да питат в махалата, какъв е той. Сега вече му поминала раната на Р., не е както преди. Но с мозъка пак си е същия, пак викал нощно време, уплах имал. Не викал всеки ден, понякога викал така и те се чудели какво да правят. Той не е пиан да вика. Сега малко се поуспокоил. От 2-3 месеца вече започнал да излиза. Викам му: „Спокойно, излизай. Няма да се плашиш, нищо не може да ти направи“. Взе да излиза, но с М. не се среща. Той се срещал с него и не го интересува, разминават се и това е. Р. имал малко белег, но това не е проблем. Какво да го правят Тук да се осъди, каквото каже – съда. Р. ходел на лекар. Не знам кога е ходил на лекар. Дати не помнил. Неграмотни хора са, какво можели да кажат. В началото ходел често на лекар. Той отивал частно на работа и не знае. Лекар не знае дали е идвал в къщи, той не се интересувал, защото излизал частно на работа. Можело да питат цялата махала, цялото село. Синът му не работил сега. Къде ще работи, като не може. Той не можел бравата да вдига, защото го боляла раната. Боляло го като се засили. Вика: „Боли ме! Не мога да цепя дърва.“ Нищо не може да прави. Не е отишъл ягоди да бере, грозде. Той не знаел как да го разбере. М. направо зверски отишъл умишлено да го трепе. Докторът викал: „От нас е това. Лекуването от нас, спасението е от Господ“. Сега Р.

не пие хапчета. Той не разбирал от рехабилитация. Прости хора били, такива модерни приказки не разбирал. Този бил изрод.

Предупредени за наказателна отговорност при лъжесвидетелстване, двамата свидетели дадоха показания, които макар и отчасти да се разминават, но в по-голямата си част, кореспондират помежду с и поради тази причина съдът ги кредитира с нужното доверие, макар и отчитайки вероятната пристрастност на показанията на родствениците на страните, с оглед крайния изход на делото.

При така установеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи:

Предявеният иск е процесуално допустим, а разгледан по същество-частично основателен и доказан, поради следните съображения:

Съгласно чл. 300 от ГПК, влязлата в сила присъда на наказателния съд/в случая определение, одобряващо сключено между страните споразумение/ е задължителна за гражданския съд, който разглежда гражданските последици от деянието, относно това, дали е извършено деянието, неговата противоправност и виновността на дееца.

За да бъде основателен иск с правна квалификация по чл. 45 от ЗЗД, следва по несъмнен начин по делото да се установи кумулативното наличие на следните няколко предпоставки-деяние, противоправност, вреда, причинна връзка и вина.

От доказателствата по делото се установи по един несъмнен начин, че в резултат на извършеното от ответника противоправно деяние, на на 27.02.2021 г. в гр. В., обл. П., чрез нанасяне на удар с нож в областта на гръдния кош е причинил на Р. А. Р. средна телесна повреда, изразяваща се в проникващо прободно-порезно нараняване, причиниш травматичен десностеиен пневмоторакс, довело до нараняване, проникващо в гръдната кухина, – престъпление по чл. 129, ал. 1 от НК.

След преценка на доказателствения материал, съдът прие за доказано по категоричен начин, че между деянието, извършено от ответника и причинения вредоносен резултат/имуществени и неимуществени вреди/ е налице причинно-следствена връзка. Вината на ответника се доказва по несъмнен начин, като в резултат на осъществения от него деликт, същият е причинил на пострадалия ищец неимуществени вреди /болки, страдания, стрес, неудобство, физически и психически дискомфорт/, наложили по-продължителния му престой у дома му –около 1-2 месеца, през което време е бил лишен от възможността да упражнява трудова дейност и да реализира доходи, да води пълноценен начин на живот.

Възстановителния период за ищеца е продължил около 2 месеца, след което той се е върнал към нормалния си ритъм на живот.

През това време, не се установи ответникът да се е интересувал от състоянието му, както и да е правил е опити да го възмезди по някакъв начин за сторените му вреди.

Съдът не възприема тезата за добри предишни взаимоотношения с ищеца и липса на провокация от негова страна, тъй като по делото не се събраха доказателства в такава

насока. Освен това не следва да възприема твърдението от св. П., че ответника бил агресивен, имал предишни провинения, като и че употребява алкохол, тъй като видно от приложените доказателства по приложеното НОХД № 1115/21 г. ПРС, Р. е неосъждан и е с добри характеристични данни.

Недоказани останаха твърдения наведени в исковата молба, че пострадалия е получил придружаващи заболявания изразяващи се в силни болки в областта на гръбначния стълб, торса, дясна раменна става, дезориентация, световъртеж, гадене, тъй като не се установи в резултат на какво са тези заболявания, респ. не се доказва наличието на причинно следствената връзка м/у травматичния пневмоторакс, без открита рана в гръдната кухина и твърденията от Р. придружаващи заболявания.

Освен това съдът намира за недоказани твърдения, че ищеца не е бил в състояние да се обслужва сам, както и че е била потърсена допълнителна медицинска помощ, изразяваща се в допълнителни контролни прегледи, които обстоятелства не се подкрепиха от събраната по делото медицинска документация, гласни доказателства както и от изготвената СМЕ.

В тази насока следва да се отбележи наличието на противоречие в събраните по делото гласни доказателства, чрез разпита на родителите на ищеца, установяващи здравословното му състояние, търпените от него болки и страдания и проведено лечение.

От разпита на майката на пострадалия Р., в съдебно заседание от 22.03.22г. се установява : /стр. 6, абз. 21 „ Нямаме кола и не можем да го караме в болницата. “. Рехабилитация не сме му правили. защото не можахме да идем.... “От друга страна от разпита на бащата на пострадалия, в разпита му от 22.03.22г. на /стр. 7 последен абзац/ се установява следното : „ Р. ходеше на лекар. Не знам кога е ходил на лекар . В началото ходеше често на лекар. Лекар не знам дали е идвал вкъщи. аз не се интересувам “. От тук и извода, че показанията им в посочената част са непоследователни, лишени от логика и противоречиви, говорещи за дезинтересираност от страна на бащата спрямо пострадалият му син, а не загрижеността му.

В този смисъл нито едно от изложените твърдения за продължително медикаментозно лечение, което е продължило и до ден днешен, проведена рехабилитация и строго наблюдение, нарушен социален статус не бе установено от ищеца, както и разпита на неговите родители. Не се установи от кой лекар и в коя болница е било извършено „строго наблюдение“, не се събраха и представиха писмени доказателства- документация от лекуващ или наблюдаващ лекар, с които да е постановена препоръка за минимални физически натоварвания или болничен лист,, както и че същия не следва да посещава работното си място поради намалена работоспособност, невъзможността да изпълнява семейните си задължения и рефлексиването на изживяването върху социалния му статус, тъй като от свидетелските показания на неговите родители се установи, че синът им е безработен, живее при тях и разчита на подкрепата на братята си от чужбина.

Съдът не възприема наведените твърдения с исковата молба, че лечението на пострадалия продължава и в настоящия момент, като и твърденията на разпитаните свидетели, че пострадалият им син е бил на легло около 5/6 месеца, тъй като видно и от изготвената СМЕ и от разпита на д-р М. в съдебно заседание от 16.05.22г. се установи че

възстановителния период на този вид увреждане е продължил не повече от 2 месеца. В тази насока вещото лице заяви, че усложнения не са били установени, нито към момента на инцидента, нито са налични такива след това, както и че характера на увреждането не изисква режим на легло. От разпита на д-р М. се установи, че нарушената възможност за полагане на труд е била за времето през възстановителния период, който е посочил, а именно 2 месеца, както и че няма данни за издадени болнични листове и решения от ТЕЛК.

Неоснователно е изложеното становище в писмената защита на ищеца ,а именно,, *От своя страна ответникът е направил неоснователни и бланкетни възражения, без същите да са правно аргументирани и без да сочи конкретни доказателства за твърденията си.*“ Видно от отговора на исковата молба е, че ответникът е застъпил тезата, че не оспорва допустимостта на предъявените искове, като и че те са частично основателни с оглед завишения размер, като подробно е анализирал фактическата обстановка отразена в исковата молба.

Относно възражението за липса на конкретни доказателства от страна на ответника, не се установи какви доказателства е следвало да представи Р. , тъй като с оглед разпределяне на доказателствената тежест ,обстоятелствата относно търпените болки и страдания се носи от самия ищец, а той е този чийто доказателствен материал е изключително оскъден в съпоставено с застъпената теза за тежки увреждания, последвали усложнения, намалена работоспособност, остър психически стрес.

Съгласно разпоредбата на [чл. 45 от 33Д](#) всеки е длъжен да поправи вредите, които виновно е причинил другиму., като според [чл. 52 от 33Д](#) неимуществените вреди се определят по справедливост.

Според съдебната практика "При определяне размера на обезщетението за неимуществени вреди следва да се вземат под внимание всички обстоятелства, които ги обуславят. На обезщетяване подлежат неимуществените вреди, които са в пряка причинна връзка с увреждането. Техният размер се определя според вида, характера и тежестта на увреждането. Неимуществените вреди нямат парична оценка, поради което обезщетението за тях се определя по вътрешно убеждение от съда. Справедливостта, като критерий за определяне на паричния еквивалент на моралните вреди винаги включва конкретни факти, относими към стойността, които благата са имали за своя притежател. При определяне размера на дължимото обезщетение за неимуществени вреди се преценяват вида и тежестта на причинените телесни и психични увреждания, продължителността и интензитета на претърпените физически и душевни болки, други страдания и неудобство, стигнало ли се е до разстройство на здравето. /Решение № 202/24.06.2015 г. на ВКС по гр. д. –№ 6375/2014 г., IV г. о., ГК/.

Както се изложи вече, когато ищецът претендира обезщетение за обичайните неимуществени вреди от деликт, при доказани увреждащи действия (както е в случая), искът е установен в своето основание и съдът е длъжен да определи неговия размер. Тогава не са нужни формални, външни доказателства за установяване на тези обичайни вреди, тъй като те настъпват винаги в резултат от увреждащото действие. В този случай размерът на

обезщетението следва да се определи според стандарта на живот, за да не се превърне в източник на неоснователно обогатяване за пострадалия.

При определяне на дължимото обезщетение така също следва да се държи сметка и за обществените представи за справедливост в аспект на съществуващите общественоекономически условия на живот към момента на увреждането – февруари 2021 г. и създаденият от съдебната практика

Не е проява на справедливост, а е в дисхармония със справедливостта, определяне на парично обезщетение по-голямо от необходимото за обезщетяване на претърпените вреди, съобразявайки обстоятелствата, че не са установени настъпили усложнения и др. фактори, които да удължат нормалното протичане на оздравителния процес и характер на увреждането-средна телесна повреда. По делото се установи по категоричен начин и от заключението на в.л. че характера на увреждането не изисква режим на легло, тъй като се касае за рана която се третира като всички рани при положение, че белият дроб е разгънат. Овен това от приложено по делото медицинско удостоверение от медицински преглед се установи, че пострадалият се е явил сам и не се съобщава да е извършван в дома му. Също така се установи, че няма данни пострадалия да е посещавал други лечебни заведения или лекари, свързани с това нараняване или да са давани болнични за временна нетрудоспособност или да е преминавал през комисия на ТЕЛК и към момента той е възстановен напълно

Настоящият състав приема, че паричният еквивалент на понесените от ищеца доказани обичайни неимуществени вреди възлиза на сумата от 10 000 лева, до който размер следва да бъде уважен предявения иск. С посоченият размер според съда, ще се постигне целта на института за репарация на търпените от ищеца неимуществени вреди, като се съобразят икономическите условия в страната към момента на настъпване на вредата и същевременно се спази общественото разбиране за справедливост, Предвид акцесорния си характер основателен и доказан се явява искът за присъждане на законна лихва върху присъденото обезщетение, считано от датата на увреждането 27.02.2021г. до окончателното и изплащане.

До претендирания пълен размер на сумата от 25 100 лв., искът за присъждане на неимуществени вреди се явява завишен, а оттам – неоснователен и недоказан, поради и което следва да се отхвърли, ведно с претендираните законни лихви, считано от 27.02.2021г. до окончателното и изплащане.

Предвид изхода на делото, на основание [чл. 78, ал. 6 от ГПК](#), ответникът следва да бъде осъден да заплати по делото държавна такса в размер на 400 лв.

На основание [чл. 78, ал. 1 от ГПК](#), съразмерно уважения иск, ответникът дължи заплащане на направените по делото от ищеца разноски. На основание [чл. 38, ал. 2 от ЗА](#), ответникът следва да бъде осъден да заплати на адвокат Д.Т. от САК адвокатско възнаграждение за предоставяне безплатно на правна защита и съдействие на ищеца при условията на [чл. 38, ал. 2 от ЗА](#) в исковото производство. Съгласно [чл. 7, ал. 7](#), във вр. с [ал.](#)

2, т. 4 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, адвокатското възнаграждение за исковото производство, предвид защитавадения материален интерес – 25 100 лв. и съгласно чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, нормативно установеният минимум на дължимото адвокатско възнаграждение по предявените искове за една инстанция е 830 лв. Доколкото заявените претенции се отхвърлят в размер над 10 000лв. до 25 100 лв., то с оглед изхода на спора дължимото адвокатско възнаграждение, изчислено съразмерно на отхвърлената част на исовете, възлиза в размер на 480лв..

На основание чл. 78, ал. 2 от ГПК, съразмерно отхвърления иск, ищецът дължи заплащане на направените по делото разноси ,но поради липса на заявена претенция съдът не присъжда такива ,респ. не обсъжда възражението за прекомерност на адв.възнаграждение.

Водим от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ответника М. Т. Р.,ЕГН:***** от гр.В.,ул.***№ да заплати на ищеца Р. А. Р., ЕГН:***** от гр.В.,ул.***№,чрез адв.Д.Т. от САК СУМАТА от 10 000. 00 лв. /десет хиляди лева –главница/, представляваща обезщетение за претърпените от него неимуществени вреди-болки и страдания, в резултат на инцидент на 27.02.2021 г., около 7,30ч. в гр.В. ,общ.С. на центъра на града пред заведение,ведно със законната лихва върху сумата,считано от 27.02.2021 г. до окончателното и изплащане.

ОТХВЪРЛЯ иска в останалата му част за присъждане на претендирани неимуществени вреди, за разликата от 10 000 лв. до 25 100 лв. , ведно със законната лихва върху нея, считано от 27.02.2021 г. до окончателното и изплащане, като неоснователен и недоказан.

ОСЪЖДА ответника М. Т. Р.,ЕГН:***** от гр.В.,ул.***№ да заплати на ищеца Р. А. Р.,ЕГН:***** от гр.В.,ул.***№,чрез адв.Д.Т. от САК направените по делото разноси в размер на 480лв.

ОСЪЖДА ответника М. Т. Р.,ЕГН:***** от гр.В.,ул.***№да заплати по сметка на Окръжен съд гр.Пазарджик държавна такса върху уважения иск в размер на 400 лв.

Решението може да бъде обжалвано пред АС гр.Пловдив в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Пазарджик: _____